

Sygn. akt V KO 34/21

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **R. I.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 4 listopada 2021 r.,

kwestii dopuszczalności wznowienia z urzędu postępowania sądowego

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 30 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K (...),

postanowił:

**stwierdzić niedopuszczalność wznowienia z urzędu wskazanego
wyżej postępowania sądowego;**

UZASADNIENIE

Jako że wznowienie postępowania z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. możliwe jest wyłącznie z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), to przesłane za pośrednictwem Prokuratury Krajowej pismo skazanego R. I. należało w myśl art. 9 § 2 k.p.k. potraktować jako sygnalizację konieczności wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K (...). Skazany kolejny już raz wskazuje w swoim piśmie, że względem niego miało dojść do naruszenia zasady *ne bis in idem* wobec tego, że został przez sąd polski skazany za to samo

przestępstwo, za które skazał go już Sąd Rejonowy w H. z dnia 11 stycznia 2007 r. (B 5398 – 06).

Trzeba tu dostrzec, że kwestia ta była już kilkakrotnie sygnalizowana przez skazanego we wcześniejszych jego pismach, które przekazane zostały Sądowi Najwyższemu. W efekcie tego Sąd Najwyższy wyjaśnił już skazanemu (zob. postanowienia SN z dnia 5 marca 2020 r., V KO 16/20 oraz z dnia 18 lutego 2021 r., V KO 131/20), że art. 542 § 4 k.p.k. wyraźnie zastrzega, iż wznowienie postępowania nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w § 3 tego przepisu, czyli właśnie z powodu wspomnianych wcześniej bezwzględnych uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k., jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji. Skoro zatem kwestia bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci naruszenia powagi rzeczy osądzonej (*res iudicata*) była przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu odwoławczego, to nie jest dopuszczalne ponowne analizowanie tego zagadnienia w postępowaniu wznowieniowym.

Z tych właśnie względów, Sąd Najwyższy stwierdził brak warunków prawnych do rozpoznania kwestii wznowienia procesu *ex officio* (art. 542 § 4 k.p.k.). W konsekwencji brak było też podstaw do wstrzymania wykonania orzeczenia z urzędu, o co wniósł skazany w piśmie z dnia 21 października 2021 r.

Dlatego też orzeczono, jak na wstępie.